

SO CESTNE OVIRE DOVOLJ?

Tisti, ki se po naši občini vozijo z avtomobilom, in vsi tisti, ki se kdaj ozrejo na cestišče, so prav gotovo že opazili hitrostne ovire, ki so postavljene na ulici Nove Fužine v Fužinah. Po vsej verjetnosti so objekt, ki bo pripomogel k varnosti na naših cestah. Je pa to le drobec iz mozaika, ki bi mu lahko rekli CELOVITA PROMETNA VARNOST. G. Miro Preston, tajnik Sveta za preventivo v cestnem prometu občine Ljubljana Moste-Polje, je prav gotovo eden izmed tistih, ki nam lahko o tem problemu povedo nekaj več:

Tovrstne ovire na cestah so pri nas vsekakor novost. To so posebne betonske konstrukcije, ki se vgradijo v cestišče. Projektirane so tako, da pri določenih hitrostih omogočajo nemoteno vožnjo, pri višjih hitrostih pa je vožnja čez njih vse prej kot ugodna, in sicer tako za voznika kot za blažilce avtomobila. Učinkovitost tega preventivnega ukrepa se ne more pokazati takoj, tako da bomo lahko njegovo uspešnost ocenili šele iz izkušenj. Vsekakor nekaj na tem mora biti, saj tovrstne ovire že dalj časa stojijo na cestah drugih držav. Po mojem mnenju bi bile še najučinkovitejše ovire tako imenovane zožitve cest, ki se prav tako pojavljajo v tujini. Ko je bila polovica ceste Nove Fužine nekaj časa zaprta, je promet potekal še najbolj umirjeno. Pri nas ta zamisel ni imela veliko zagovornikov. Ob vsem tem se nam seveda postavi vprašanje, zakaj so te ovire sploh potrebne in kakaj ne zadostuje prometni znak z omejitvijo hitrosti. Temu v veliki meri botruje nekvaliteta prometne kulture, zato je prav tu treba začeti reševati stvari. Tipičen primer je podhod pod Litijsko cesto. Namenjen je pešcem, da bi varno prišli na drugo stran ceste. Kaj pa se v resnici dogaja? Večina ljudi prečka cesto nad podhodom. Tako ovirajo promet in ogrožajo lastno varnost. To je le eden izmed mnogih dokazov, da je prometna ozaveščenost pri nas na zelo nizki ravni. Prav gotovo je eden izmed vzrokov za to pomanjkljiva prometna vzgoja. Z njo se srečamo v osnovnih šolah, potem zamre oz. se pojavlja zelo redko, nato je še šoferski izpit, nakar je spet vsega konec. Šofer se kasneje srečuje le še z represivnimi ukrepi milice.

KAKO JE S PROMETNO VZGOJO IN IZOBRAŽEVANJEM V NAŠI OBČINI?

Najprej so tu, kakor sem že prej omenil, osnovne šole. Dvajsetega aprila letos smo imeli v naši občini tekmovanje z nazivom Kaj več o prometu. Obsegalo je preizkus teoretičnega znanja, vožnjo s kolesom po mestnih ulicah ter po poligonu. Največji delež pri organizaciji in izvedbi je prevzela osnovna šola Jože Moškrič. Lani, ob Mednarodnem tednu varnosti, so otroci po ulicah hodili s stranspanti, s katerimi so izražali svoj odnos do prometa in varnosti v njem. Vsako leto osnovne šole organizirajo tudi tehnične preglede koles, prav tako pa v sodelovanju z AMD Moste pripravljajo izpite za vožnjo s kolesi in kolesi z motorjem. Predvsem slednjih je v naseljih že tako veliko, da postajajo resen problem.

KAJ PA ODRASLI?

Osveščanje odraslih sicer poteka, vendar v veliko manjšem obsegu in manj organizirano. Vsakdo, ki podvomi v svoje znanje prometnih predpisov, lahko to znanje pri AMD Moste brezplačno preveri. Na žalost je udeležba na tovrstnih preizkusih zelo majhna. AMD Moste prav tako vsako leto organizira brezplačne tehnične preglede za osebne avtomobile. Velika večina vozil ni brezhibnih, to pa je tudi eden izmed dejavnikov, ki povzročijo marsikatero nesrečo. Zavrta razdalja je pri takšnih vozilih neprimerno daljša, to pa je zgornjo že samo po sebi, če pomislimo, da se velika večina nesreč zgodi prav zaradi neprimerne hitrosti. Prav tako je zgovoren podatek, da je povprečna starost vozil na naših cestah sedem let. Zelo pomembna so tudi raznovrstna obvestila, ki jih posredujemo preko različnih medijev. Tako časopisi, kot radio (predvsem RGL) nam grede zelo na roko. V to območje spadajo opozorila ob začetku šolskega leta, ko se število otrok na cestah poveča, ali pa na primer obvestila o spremembnem delovanju semaforjev na križiščih.

KAJ PA SREDSTVA? JIH JE DOVOLJ?

Svet za preventivo v cestnem prometu dobiva sredstva iz občinskega proračuna. Glede na to, da je naše delo v veliki meri tudi prostovoljno, ni težav z denarjem. Ker pa se pripravljamo na zakon o prometni varnosti in bo promet zahteval več profesionalnega dela, finančne težave po vsej verjetnosti bodo.

IZTOK STRŽINAR

Kljub temu, da se MILICA ukvarja s preventivnimi ukrepi, mora posegati tudi z represivnimi sredstvi. Kako zaposleni so bili miličniki naše občine v preteklem letu, nam kažejo naslednji statistični podatki:

	1989	1990
vožnja brez izpita	609	883
vožnja v rdečo luč	237	549
vožnja pod vplivom alkohola	841	700
neregistrirano vozilo	346	510

Pregled prometnih nezgod

Po posledicah:		
s smrtnim izidom	12	11
s hujskimi poškodbami	55	46
z lažjimi poškodbami	108	80
z večjo materialno škodo	18	6
z manjšo materialno škodo	826	834

Po kraju:		
parkirni prostori	196	109
Zaloška cesta	134	139
Kajuhova cesta	83	74
Šmartinska cesta	81	82
Litijska cesta	64	41

Križišča:		
Zaloška - Kajuhova	20	29
Kajuhova - Letališka	14	23
Kajuhova - Povšetova	9	3
Kajuhova - Kavčičeva	8	6
Kajuhova - Šmartinska	7	8

Vzroki:		
hitrost	241	245
izsiljevanje prednosti	167	197
alkohol	84	85
nezadostna varnostna razdalja	44	43
Napake v semaforških križiščih	21	24

Ugotovljajo, da se kljub aktivnostim v okviru akcije -10% in drugim akcijam prometna varnostna situacija na območju naše občine ni bistveno izboljšala.

Hitrostne ovire v Novih Fužinah

Fotografija: Borut Krajnc

JARŠE SO PREBUJENE

Ne še tako dolgo nazaj (slaba štiri leta), smo na eni izmed sej Sveta Krajevne skupnosti govorili o tem, kaj bi bilo potrebno narediti, da prebudimo Nove Jarše kot eno najbolj znanih spalnih sosesk v Ljubljani.

Že danes lahko rečemo »Jarše so prebujene«.

V veliki meri je k temu prispevala izgradnja obrtno-poslovnega centra v Ulici Gradnikove brigade. Lahko rečemo, da lahko vsak zase najde v centru svoj lokal. Med tem ko žena (tako tudi mož) obišče trgovino Klasje, mesarijo Lajči, pogleda v tekstilni butik, v katerem lahko odda v čiščenje obleko, skorajda ne bo mogla mimo cvetličarne Lotos. Verjetno bo mimogrede zavila tudi v drogerijo Eva in nazadnje je tu še kozmetični salon. Med tem časom bo mož (lahko tudi žena) zavil v enega izmed bistrojev, da izpolni športno napoved ali listič lota, ki ga od aprila 1991 lahko odda v novem lokalno Loterije v obrtno-poslovnem centru. Otroci bodo šli na sladoleđ ali lučko in si verjetno ogledali široko ponudbo v papirnici Rangus. Po obisku vseh teh lokalov se lahko celo zgodi, da zmanjka denarja. Nič hudega. Družina (tokrat skupaj) zavije v loterijo in si kupi ekspres srečke. Z zadetkom in

svežim denarjem obišče še urarja, pa tudi za popravilo televizorja se lahko dogovori v servisu, ki je tudi v obrtnem centru.

Tako sem vas popeljal na kratek sprehod po lokalih našega majhnega a kvalitetnega centra. To pa še ni vse. Junija letos se bodo odprla še dvojna vrata v en sam lokal. Na zadovoljstvo, tako moških kot žensk, bo Milica Ficko odprla ženski in moški frizerski salon. Tako bomo vsaj vedeli, da nas brijajo in strižejo »strokovnjaki«. Kdaj bo odprt še zadnji lokal, v katerem naj bi bila pekarija in picerija, pa žal ne vem. Morebiti nam bo v bližnji prihodnosti zaupal lastnik lokala g. Florjan Zavnik.

Da pa bodo Nove Jarše res prebujene in take kot si jih želimo vsi skupaj potrebujemo še marsikaj: manjše trgovine, še kakšen servis, lekarno, banko in pošto. Že v prvi številki Naše skupnosti sem napisal, da lekarna, banka in pošta bodo v Novih Jaršah. Danes lahko to le ponovim. In še vedno sem optimist. Tokrat tudi zaradi tega, ker vsi, ki delamo na tem projektu, čutimo in tudi imamo vso podporo Izvršnega sveta in sekretariata Sob Ljubljana Moste-Polje.

Prihodnjic pa se bomo na isti način, s člankom v Naši skupnosti, podrobneje seznanili z izgradnjo teniš igrišč in izgradnjo triplex garaž.

STANE JESIH

NOVOST NA TRŽNICI MOSTE

Prijetna in okusno urejena, vsa svetla in s konkurenčnimi cenami prehrabnih artiklov, je osvežujoče presenetila nova samopostrežna trgovina »VUKO-PRODUKT« v prvem nadstropju Tržnice v Mostah. Otvoritev je bila 6. maja 1991, zaupali pa so jo Krajevni skupnosti Moste-Selo. V svečanem nagovoru je predstavnik sveta KS, g. Marjan B. Kovačević, med drugim dejal, da gre za svojevrsten podjetniški pogum in tveganje zasebnika g. Mladena Vukosavljevića, tudi zato, ker sta v bližini že dve dobri samopostrežni trgovini.

Ob čestitkah je bila izražena tudi želja in upanje, da bodo potrošniki zadovoljni.

Besedilo: DG Fotografija: SREČO KOPAČ

RAVNO PRAV

V vrsti deževnih dni je za trenutek le posijalo sonce, bilo je nedeljsko popoldne po vznemirljivem sobotnem prenosu Evrovizijske popevke. »Brazil, Brazil« mi je še odmevalo v ušesih, ko je pozvonil telefon, na drugi strani žice pa me je sosed vabil na nedeljski sprehod. »Super, ravno prav,« je rekla žena in obut v superge sem jo čakal še pol ure, da si je uredila make-up in že smo bili pred blokom na dogovorjenem startnem mestu. Vsi naenkrat smo odprli usta in se vprašali, kam nas bo vodila pot. Odločili smo se za domač teren in jo mahnil po Polju. Na parkirišču pred Mercatorjem sem se zaletel v zapuščene avtomobilske ruševine, bil sem nepazljiv, ker sem gledal nazaj. Zadaž na otroškem igrišču je soseda odganjala mešanca, ki se je na vse načine vsiljeval njeni čistokrvni psički. »Ravno prav, poglej kaj dela!« je preplašeno zavpila in me takoj pobarala, če vem za naslov njegovega lastnika. »Ti boš že vedel,« se je proseče obrnila name. Nisem vedel za lastnika, pa tudi vprašal jo nisem zakaj potrebuje naslov. Morda bi ga okarala, ker se neodvezan podi naokrog, morda bi mu pa rada izpla-

čala skočnino na njegov tekoči račun. Na postajo mestnega prometa je pridrvel po Zaloški mestni zelenec s tako hitrostjo, da me je piš odpihlil iz smeri pohoda. V trenutku me je nekaj v levi nogi zabolelo, pohodil sem odžagani ostanek Koželjevega jambora v spomin na okupirano Ljubljano. V trenutku bolečine sem se spomnil trideset let nazaj, kako sva nekoč skupaj s sedanjim visokim mestnim funkcionarjem skupaj tekla in se borila za čim boljši uspeh ekipe. Ko je bolečina popustila, smo stopili naprej po Zaloški cesti. Pogled se mi je ustavil na kupu zaletenih avtomobilov pri kleparju. Ceste in nepazljivost še vedno pobirajo najvišji davek, tudi v Polju. »Pocakaj, ravno prav, da sem te srečal!« me je predramilo iz razmišljanja o prometni varnosti vabilo mojega znanca Marjana. »Konec maja prirejamo veliko kolesarsko dirko za najmlajše, saj boš pomagal, kajne?« me je prosil. Žena s prijateljico je ušla že daleč naprej, tako vnet je bil pogovor o kolesarstvu. Obljubil nisem nič, saj že 10 let nisem sedel na kolesu, takrat so mi ga namreč ukradli iz kolesarnice. Žena in prijateljica so zavili k Hladniku, ko sem jih dohitel me je

že čakalo malo točeno. Komaj sem srknil požirek, že je postavila natakarka predme naslednjega in pristopil je Francelj iz Šahovskega društva. »Častim, ravno prav, da sem te srečal!« me je pozdravil in izrazil veliko željo za pomoč njegovemu društvu. Žena in prijateljica so odšli proti Zajčji dobri, rekoč, da jih bom že dohitel. Na mizi sem zagledal zopet novo čeljo. »Živjo, ravno prav, da sem te srečal,« zaslišim glas z desne. Polde, moj znanec iz Hortikulturnega društva me je že prosil za pomoč in

KS POLJE

vabil na občni zbor. Skušal sem mu dopovedati, da ta dan nimam časa a me je že čakalo novo pivo. Naročil ga je Janez iz sosednje ulice, ki je pristopil k naši mizi. »Ravno prav, da sem te srečal!« je izustil. »Na naši cesti že pet dni ne gori luč, pa ponikovalnica je zamašena. Saj boš uredil, kajne!« Naročil je rundo za vso mizo. Med razgovorom sem še sam naročil za vse, na mizi in okrog nje je bilo vse manj prostora. Bil je mrak, ko smo zapustili gostilno. Na sosednji ulici res ni gorela luč, to sem ugotovil, ko sem stopil v lužo. Ponikovalnica je bila zamašena.

»Ravno prav« sem si dejal, saj moram zjutraj poklicati na Komunalno, jutri bo že delovni dan.

J. P.

ŠTEPANJSKO NASELJE

OBVESTILO KO RK

Članstvo naše organizacije RK ugotavlja da precej naših krajanov odmetuje razna oblačila, posteljnine, obutev, in drugo blago v zabojnike ali jih darujejo Romom, ki prav tako odvržejo malo slabše obleke v zabojnike, valjetnejše blago pa prodajo na boljšem trgu.

Naša organizacija je že pred leti obveščala naše krajane, da imamo za

odvečno blago primerno skladišče na Vlahovičevi ul. 22 v kletnem prostoru, kjer blago sprejemamo vse leto. Skladišče je zaznamovano z napisom in emblemom RK, tako da ni težav zaradi oddaje predmetov. V pritličju stanuje predsednica RK, pri kateri lahko pozvonite in oddate predmete, ali jih pustite pred vrati skladišča. Torej vse odvečno blago lahko oddaste ob vsakem času skozi vse leto.

Posebej pa prosimo naše krajane, da se odzovejo darovanju oblačil, perila, posteljnine, obutev itd. ob koncu maja, v tednu humanosti darovanja.

O tem bomo obveščali po HS in poštinih nabiralnikih krajanov.

Vse informacije v zvezi s tem pa krajanji lahko dobijo po tel.: 452407, vsak dan od 9. do 15. ure, razen sobote in nedelje.

RIBE V NAŠI PREHRANI

Ribe so v naši vsakdanji prehrani izredno pomembno živilo, ki pa žal ni

večkrat na naših krožnikih. To živilo je dostopno vsakemu, tudi precej praznemu žepu. Ribje meso vsebuje beljakovine, jod, kalcij, fosfor in železo, vse kar v mesu drugih živali primanjkuje. Zaradi lažje prebavljivosti je to meso priporočljivo za starejše osebe in otroke. Prav zato bi moralo biti meso rib pogostejše na naših jedilnikih.

Sveže ribe, tako sladkovodne kot morske, lahko že nekaj časa kupujemo v avtohladilniku portoroške Droge, ki nas v Štepanjskem naselju obiskuje vsak petek dopoldne in sicer od 9. - 9.30.

Lokacija prodaje je na Litijski cesti, nad podhodom Litijske ceste.

Prodajalec Srečko, po domače Feliks, vas bo prijazno postregel, pa tudi zaupal kakšen recept o pripravi rib, brodetu, kalamarov in školjk, pa tudi morskega psa.

Torej spoštovani krajanji, potrošniki morskih sadežev, odločite se in obiščite vsak petek potujočo prodajalno rib in si privoščite željo po sladkovodnih in morskih ribah in školjkah.

Pridite, zadovoljni boste!

VILI KLEMENC